

Posudek vedoucího bakalářské práce

Autor: Petr Včelák

Název: Historické reálie versus současné repliky zbroje užívané v Česku při historických rekonstrukcích zasazených do 14. století

Studijní program / obor: Historické vědy / Presentace a ochrana kulturního dědictví

FF UHK, 2019

Téma:

Autor práce zvažoval rozličná témata kvalifikačního spisu, až dozrál k rozhodnutí zvolit z palety svého multižánrového studijního oboru zaměření na jemu blízká militaria jako na ukázkou fenoménu zprostředkovávajícího současné laické veřejnosti obraz minulosti. Jeho pojetí staví do kontrastu reálnou památku, resp. pramen, s novodobými replikami. Toto téma považuji za velice užitečné, neboť prezentaci minulosti v českém prostředí mnohdy dominuje stylová a časová ledabylost, neukotvenost, často přerůstající ve zcela nehistorický eklektismus, který vnímání minulosti ubližuje, namísto aby ji představoval v přiměřeně věrné podobě. Hovoříme o fenoménu tzv. rekonstrukcí historických událostí, reenactmentu, v širším turistickém průmyslu bychom mohli přímo užít termínu animace. Téma obrazu minulosti je tak aktuální a pro početnou zájmovou skupinu a její obecnost rovněž ryze praktické. Absolvent oboru Presentace a ochrana kulturního dědictví zde může sehrát vítanou osvětovou úlohu.

Zpracování:

Petr Včelák vyšel při svých teoretických úvahách především ze zahraniční literatury a v části praktické se opíral o vlastní zkušenosti a kontakt s komunitou současných výrobců a uživatelů replik zbrojí. V práci se tak promítá jak jeho přehled o tématu, tak zcela konkrétní uživatelská znalost. Časové a teritoriální vymezení považuji za věrohodně odůvodněné. K vlastní komparaci historické skutečnosti a její repliky či interpretace využil množství příkladů památek světového kulturního dědictví. Jejich výběr sice vždy bude pouze omezeným vzorkem otevírajícím možnosti k dalšímu doplňování, obohacování a zpřesňování, v případě autorova textu se však jedná o soubor sestavený reprezentativně, vyváženě, přiměřeně významu, uměřeně počtem, aniž by se práce utápěla v bezbřehých detailech. Ono všudypřítomné propojování českého světa (převážně chápaného optikou dneška) s evropským kontextem je pozitivní stránkou práce. Text propojuje oblast teoretickou, faktografickou a ryze soudobě praktickou – přímo řemeslnou. Místy tak upomíná na postupy oboru experimentální archeologie, s nímž jsou studenti hradecké fakulty seznamováni prostřednictvím příbuzných odborných pracovišť. Text se proto opírá rovněž o závěry postavené na technologických výrobních procesech, měřeních, zkouškách funkcí výrobků – v tomto případě součástí zbroje. Autor tím může minuciózně sledovat jednotlivé komponenty zbrojí v jejich současném novodobém provedení. Při tomto (nezbytném) detailním zaměření však neupadá do pouhé technické popisnosti a nesklouzává do vršení faktů. V úvodu práce dokazuje, že si je vědom souvislostí a více významových rovin objektu svého zájmu – vrcholně středověké evropské zbroje – a správně upozorňuje na její roli v oblasti symbolické, ceremoniální, rituální, sociální. Umí rovněž postulovat otázky, utřídit myšlenky a značné množství poznatků vstupujících do tématu a věrohodným způsobem hledat odpovědi, byť se u zvolené problematiky jedná o zdánlivé detaily. Ty však neodbývá povrchní deskripcí, snaží se proniknout k podstatě. Dokazuje tak, že je mu kromě přehledu vlastní také kritické uvažování v oblasti historické vědy. Tím povyšuje celek své práce, kterou lze považovat za doklad zvládnuté a osvojené specializace. Místy by bylo vhodné jisté odlehčení stylistických formulací, jež by přispělo především srozumitelnosti

některých pasáží. Podobně si lze klást otázku, zda by textu nepomohl obrazový doprovod s názorným vyznačením kritických komponentů replik.

Na základě pozitivních aspektů práce navrhuji v případě úspěšné rozpravy u obhajoby text hodnotit stupněm A.

V Praze, 15. srpna 2019

PhDr. Ondřej Tikovský, Ph.D.